

Mindeord

Admiral Hans Jørgen Garde, K 1, Fr.IX MM, HTS, p.p. (22. januar 1939 - 3. august 1996).

Det var ikke blot forsvaret, men også Det Kgl. Danske Geografiske Selskab, som led et smerteligt tab ved den tragiske flyulykke på Færøerne den 3. august 1996, hvorved Selskabets medlem, Hans Jørgen Garde og hustru med tre ledsagere samt luftfartøjets besætning på fire personer omkom.

Admiral Garde indtrådte efter opfordring i Selskabets Råd i 1994, og han indvalgte i Selskabets bestyrelse i 1996.

Hans Jørgen Garde blev født den 22. januar 1939 på Frederiksberg, og i 1957 blev han student fra Aarhus Katedralskole. I juli samme år begyndte han sin uddannelse som søofficer, og i december 1960 udnævntes han til søløjtnant. Dermed indledtes en smuk og usædvanlig karriere, først sædvanemæssigt med vekslende tjeneste til søs og på land i subalterne stillinger, og siden på ansvarsfulde poster som skibs- og eskadrechef, ligesom han i perioder forrettede stabstjeneste.

Der blev tidligt lagt mærke til den unge Gardes høje intelligens og store arbejdssevne samt til hans gode lederegenskaber. Dette fremkaldte store forventninger til ham, og hans tjenstlige anvendelse fik kurs mod de højeste poster. Garde blev kaptajnløjtnant i 1965 og avancerede derefter hurtigt gennem graderne for i 1989 at blive viceadmiral og endelig den 1. april 1996 admiral og forsvarschef.

Som de fleste søofficerer værdsatte han i særlig grad tjenesten som skibschef med dens udelelige ansvar for skib og besætning og med beføjelser som en statsmagts repræsentant på havet. Han stillede store krav til sit personel ombord, men viste det også megen omsorg og interesse og vandt såvel dets agtelse som hengivenhed.

Garde virkede ikke blot inden for forsvaret. Han var medlem af mange både danske og udenlandske faglige og videnskabelige institutioner, og i en periode var han knyttet til Københavns Universitet, hvor han underviste i statskundskab, ligesom han var ansat som extern lektor ved Aarhus Universitet.

Admiral Gardes maritime tjeneste samt hans studier af historie, strategi og statskundskab vakte hos ham en naturlig interesse for geografi. Derfor følte han det som en ære at modtage opfordringen til at indtræde i Det Kgl. Danske Geografiske Selskabs råd, og han viste straks en levende

interesse for Selskabets opgaver, ligesom han glædede sig til den forestående deltagelse i bestyrelsens virke.

Den tragiske ulykke, som afbrød admiral Gardes løbebane, berøvede Det Kgl. Danske Geografiske Selskab et højt kvalificeret medlem og en lovende støtte.

Æret være Hans Jørgen Gardes minde.

Sven Thostrup

Mindeord

Eigil greve Knuth (1903-1996).

Det er hævdet, at med Eigil Knuths afgang ved døden afsluttedes den epoke i Grønlandsforskningen, der prægedes af enerne: karaktérfulde mænd med et stædigt, næsten fanatisk engagement, der satte dem i stand til at udøve utrolige pionérgerninger.

Eigil Knuths løbebane fulgte ikke nogen lige linie. Han afsluttede sin uddannelse som billedhugger (1924), men først efter et påbegyndt arkitektstudie. Efter at have deltaget i Nationalmuseets udgravninger i Vestgrønland 1932 blev det Grønland, der livet igennem fastholdt hans interesse, næret af utallige opgaver. Specielt blev disse en række ekspeditioner, franske såvel som danske. Især blev Peary Land målet for mange af disse, hvorved Eigil Knuth opnåede et meget betydeligt kendskab til områdets arkæologi og i tilknytning dertil, indvandringshistorie.

Der knytter sig til Eigil Knuths personlighed en række myter, som karakteriserer den på mange måder. Hvem andre kunne fx finde på at synge 'Der er ingenting i verden så stille som sne' i et telt, der blafrer under en hylende snestorm - og dermed lette den noget bekymrede stemning? Knuths egne indtryk af Grønland meddelte han i en række skulpturer og tegninger, bøger, rapporter og radioudsendelser.

Når Grønland var emnet, var Knuth en trofast deltager i Selskabets møder, hvor han ofte bidrog med åbenhjertige, sommetider ret barske, diskussionsindlæg. Knuth modtog Selskabets Hans Egede Medaille 1952. Ved oktobermødet 1996, der var udformet som et seminar om grønlandsforskningen og Knuths rolle deri, fandt en bredt sammensat deltager-kreds anledning til at mindes Eigil Knuth som grønlandsforsker og personlighed.

Æret være Eigil greve Knuths minde

Sofus Christiansen